

Sångpostillan - Fjortonde söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-08-07
Senast uppdaterad 2020-09-06

Fjortonde söndagen efter Trefaldighet

Enheten i Kristus

Tredje årgångens läsningar:

GT-text: Amos 9:11-15

Epistel: Första Korinthierbrevet 1:10-13

Evangelium: Johannes 17:18-23

Psaltarpsalm: 95:1-7

Dagens bön:

Barmhärtige Fader, du som ser vår mänskliga svaghet,
utgjut i oss enhetens Ande
och samla ditt folk till ett,
så att världen kan tro.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre,
som lever och verkar med dig och den helige Ande,
från evighet till evighet.
Amen

Fjortonde söndagen efter Trefaldighet hjälper oss att arbeta med enheten i Kristus, som är dagens tema. Evangelietexten låter oss idag komma in i det allra Heligaste & Jesu böneliv. Och när vi är inne i den texten beder vi oss in i den med hjälp av psalmen 359 Jesus jag dig älskar, du som älskar mig. Den skrevs år 1977 i prästgården på Åh Stiftsgård av Inger Johns och Bengt Pleijel.

Predikans text: Johannes 17:18-23

Jesus sade: "Liksom du har sänt mig till världen, har jag sänt dem till världen, och för deras skull helgar jag mig till ett offer, för att också de skall helgas genom sanningen.

Men inte bara för dem ber jag, utan också för alla som genom deras ord tror på mig. Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro på att du har sänt mig. Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem för att de skall bli ett och för att liksom vi är ett, jag i dem och du i mig, de skall fullkomnas och bli ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och älskat dem så som du har älskat mig.

Psalm 359:1

Jesus, jag dig älskar, du som älskar mig.
Du på korset lider, jag tillbeder dig.

Den text vi har fått idag för oss rakt in i en av de mest fantastiska böner som någonsin bedits. Vi kallar den Jesu översteprästerliga förbön. Den omfattar hela Johannes kapitel 17. Vi stannar idag vid några verser från den bönen.

Låt oss se bilden framför oss. Det är förmodligen någon gång efter midnatt. Den nya dagen är på väg, den dag som skall bli Jesu sista. Jesus och hans lärjungar är på väg från salen i övre våningen mot Getsemane. De har just firat nattvard. De går från salen i övre våningen och går genom de smala slingrande gatorna i Jerusalem. Man hör ekot av klapprande steg. De stannar till vid en av tempelportarna. Där finns en gyllene vindruvsklase på porten - symbolen för Israels folk. Vi ser hur Jesus stannar till. Han börjar tala om vinstocken och grenarna - Jag är vinstocken, ni är grenarna...(Joh 15). Han talar om hur lärjungarna förhåller sig till honom, till varandra och om deras situation i världen.

I templet offerar och ber översteprästen en gång om året. Han har tre böneämnen: Han ber för sig själv, för sin egen familj och för Israels hela församling. Detta gjorde han alltid på den stora försoningsdagen. Men just denna natt då Jesus passerar templet är ju den stora försoningsdagen. Korset skall resas till försoning för vår synd. Jesus är översteprästen. Han ber nu för sig själv, för s

närmaste och för hela Guds församling. Hans bön är nedskriven i Joh 17. Därför kallar vi hans bön för Jesu översteprästerliga fö

Alldeles före denna bön säger Jesus: I världen får ni lida, men var inte oroliga, jag har besegrat världen. Sedan följer Johannes sjuttonde kapitel. Efter att ha sagt detta lyfte Jesus blicken mot himlen och sade: "Fader ...

Vi förs in i Jesu närvaro inför sin Fader. Precis som Mose får vi stå en bit ifrån; vi får se och lyssna. Träd inte hit. Dra dina skor av dina fötter, ty platsen där du står är helig mark (2 Mos 3:5).

Jesus står upp när han ber, han lyfter händerna, hans ögon är öppna. Det är som han ser in Guds värld och får ögonkontakt med himmelske Fader. Detta är modellen för vår bön. Vi är i bönen inför Gud, vi söker hans ansikte, vi stannar inför Fader vår som är himmelen.

Kan du höra vad Jesus nu säger till Fadern om oss:

Liksom du, fader, har sänt mig till världen, har jag sänt dem till världen och för deras skull helgar jag mig till ett offer, för att också de skall helgas genom sanningen.

Fadern har sänt Jesus till världen. Jesus sänder lärjungarna. Denna kärlekens rörelse som Fadern sätter igång mot världen drar också med oss. Han sänder oss.

Startpunkten för denna sändning är korset där Jesus helgar sig till ett offer för oss. Från korset hör vi hans sändningsord: För dig dig. Märker ni vilken rörelse dessa ord sätter igång. Först drar de oss in i Guds kärlek. Här får vi svar på människans grundfråga som alla går och bär på: Är jag älskad? Är det någon som bryr sig om mig? Korset säger att vi är älskade intill döden. Sedan drar dessa ord oss mot varandra. Vi ser hur vi som kommer till korset alla är små, svaga men trots det älskade. Det är vid korset som all enhet börjar. Det som binder oss samman är denna enorma kärlek som vi får vid korset. Och det är denna kärlek som driver oss ut från vårt egotrippande. När den rör vid vårt inre förlöses vår lovsång och vi kan inte annat än häpna sjunga: Jesus, jag älskar, du som älskar mig. Du på korset lider, jag tillbeder dig.

Psalm 359:2

Jesus, du har uppstått, nu är graven tom.
Jag står där förundrad, o mysterium.

Den här psalmversen sjunger om Påskdagen. På Påskdagen hände något alldeles fantastiskt. Jesus hade blivit piskad, slagen och torterad. Han hade blivit fastspikad på ett kors, dödad, svept i en linneduk och lagd i en grav. Men graven fick inte behålla Jesus i sitt våld. Han visar sig i full vitalitet och kraft. Jesus är uppstånden och lever. Med sin seger drar han in himmelen i vår värld. Han säger det i sin bön: Jag helgar mig till ett offer för att också de skall helgas genom sanningen.

Korset är inte längre nederlagets plats. Korset är platsen där den himmelska kraften når oss här på jorden och där mörkrets makt gång på gång tappar greppet om oss. Varje gång du rör vid korset, varje gång då du säger ja till ditt dop: du vill höra ihop med Jesus, han som dog och uppstod, varje gång du lyssnar till pulsslagen från Guds fadershjärta i nattvarden: Kristi kropp för dig, Kristi blod för dig, varje gång du ber i Jesu namn, öppnar din bibel, ja, då är det den himmelska livsströmmen som når dig. Mörk vill gång på gång nå in i oss. Men ljuset från korsets kraftstation besegrar gång på gång mörkret.

Döden, det onda, djävulskapet i tillvaron fick aldrig makt över Jesus. Och det får inte heller makt över mig och dig när vi håller oss till Jesus. Nu finns det nya möjligheter för oss som är trasiga och halva och besvärliga och tråkiga och dumma och syndiga. Vi kan bli helade, vi kan bli helgade. Därför är Jesu offer på Golgata, hans död och uppståndelse något som ständigt får oss att häpna och förundras. Påskdagen är kristenhetens största glädjedag. Varje söndag når oss glädjen från den tomma graven. Jesu seger korset är strömbrytaren som förmedlar det himmelska ljusflödet att nå in i vårt mörker. Jesus, du har uppstått, nu är graven tom. Jag står där förundrad, o mysterium.

Psalm 359:3

Du har gått till Fadern, står inför hans tron,
ser ditt folk i kärlek, beder för dem nu.

Just nu ber Jesus för oss. Han säger det i texten: Men inte bara för dem ber jag, utan också för alla som genom deras ord tror på mig (17:20).

Jesus ber inte bara för sig själv och inte bara för sina lärjungar. Jesus ber för lärjungarnas lärjungar. Cirkeln vidgas. Där i den yttersta cirkeln finns vi. Kan du se dig själv där? Jesus ber för dem som genom lärjungarnas förkunnelse kommer till tro på

honom. Också vi har fått lyssna till vittnesbördet om Jesus. Ja, om någon av oss kommit till tro, beror det på att vi läst och hört vad apostlarna vittnat och sagt om Jesus.

Lägg märke till hur självklart Jesus räknar med att det ska finnas människor som kommer till tro. Inte: Undrar om de ska lyckas. Utan: Jag ber för dem som kommer till tro genom dem. Be så för din församling!

Dessa elva var högst vanliga och mycket svaga människor. Alla skulle om några timmar fly och lämna honom ensam. Men Jesus ber nu för alla som genom deras ord kommer till tro på honom. Han ser inte bara till deras resurser. Han ser på dem och deras verk med sina egna möjligheter.

Just nu händer det något i den himmelska världen. En som en gång fick se in i den himmelska världen var Stefanos, han som stenades för sin tro på Jesus. Han säger, att han fick se Jesus stå på Maktens högra sida. Annars tänker vi oss att Jesus sitter på allsmäktig Gud Faderns högra sida. Men Stefanos säger att han står. Jesus har ställt sig upp. Han är engagerad i sina lärjungars problem. Han ser hur vi har det. Just nu ber Jesus för oss. Han säger: Men inte bara för dem ber jag, utan också för alla som genom deras ord tror på mig (17:20). Och så som Jesus ser på oss nu och ber för oss så får vi be för varandra och se på varandra med Jesu möjligheter.

Du har gått till Fadern, står inför hans tron, ser ditt folk i kärlek, beder för dem nu.

Psalm 359:4

Jesus, du är med oss, genom liv och död,
nu mitt hjärta brinner av din kärleks glöd.

Vad är det nu Jesus ber om? Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss.

Tyngdpunkten i denna del av Jesu bön är nog inte att alla skall bli ett. Utan att de skall vara i oss. Om betoningen är att vi ska vara ett, riktar vi blicken på varandra. Vi ser olikheterna. Hur ska vi kunna göra om varandra? Hur ska jag kunna ändra på dig?

Men om tyngdpunkten i bönen ligger i att de skall vara i oss då riktas blicken mot Fadern som är i Jesus och Jesus som är i Fadern. Vi dras in i detta kraftfält, in i denna gudomliga närvaro, in i en innerlighetens gemenskap. Där händer det något med oss. Vi kommer fram till enheten i tron (Ef 4:13). Enheten finns, men vi kommer fram till den. "Du gör oss till ett med varandra kring altarets rund, till ett med din Son i din lidande kärleks förbund, till ett med de trogna, som nu i din härlighet bo, i samma bekännelse, samma tillbedjan och tro" (Sv Ps 393:3-4).

Enheten i Kristus består inte i att vi alltid tycker och tänker likadant. Den består i att vi hör ihop med honom. Hör vi ihop med Jesus, hör vi också ihop med alla andra som hör ihop med honom. Jesus är som navet i ett hjul och vi som ekrarna. Ju närmare vi kommer honom, desto närmare kommer vi varandra. "Brödet som vi bryter är en delaktighet i Kristi kropp, så är vi fastän många, en enda kropp, ty alla får vi del av ett och samma bröd." Kristi kropp är en verklighet. Det viktiga är att vi blir vad vi i Kristus är. Vi kan aldrig göra om varandra. Men Gud kan göra om oss i sin verkstad.

Jesus går in i alla våra svårigheter, alla trasiga och trassliga situationer, alla jobbigheter vi har i alla interpersonella relationsstörningar, han är med oss i liv och död, i sorg och smärta. Och när han är där och vi är där, förmedlar han liv och friskhet och en kärlek som får det på nytt att brinna i våra hjärtan.

Jesus, du är med oss, genom liv och död, nu mitt hjärta brinner av din kärleks glöd.

Psalm 359:5

Höj din röst i lovsång, ropa ut i fröjd:
Jesus är min Herre, han gör allting nytt.

Psalm 359:6

Pris ske dig, o Fader, pris ske dig, Guds Son.
Pris ske dig, du Ande, i all evighet.

Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem för att de skall bli ett och för att liksom vi är ett, jag i dem och du i mig, de skall fullkomnas och bli ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och älskat dem så som du har älskat mig (17:22-23).

Lärjungarna såg Jesu härlighet. En utstrålning av Guds majestät. Vi såg hans härlighet, skriver Johannes, vi såg liksom en enfödd Söns härlighet från sin Fader. Vi såg hans rika liv. Han var så fylld av kärlek. Det är denna härlighet som Jesus ger åt oss. Av hans fullhet, av hans rika liv, har vi alla fått del med nåd utöver nåd. Paulus hjälper oss att se hur detta kan bli vårt. När vi slänger alla masker och förklädnader och står med avhöljt ansikte inför Herren, då återspeglar vi Herrens härlighet (2 Kor 3:18).

Uppståndelsekorset kan hjälpa oss att se detta. Se korset som den trånga porten. Vilket evangelium! (Matt 7:13-14). Vi fastnar i porten om vi inte först får lägga ned vår samfundsstöddighet, våra rädslor för andras erfarenheter, vårt eget andliga högre vid porten. På andra sidan hittar vi varandra som Guds barn, Guds lekfulla barn som häpnar över hur älskade vi är!

De som skådar upp till honom strålar av fröjd (Psalt 34:6). Denna härlighet förenar. Vi får denna enorma kärlek, samma kärlek som det är inom den heliga Treenigheten, mellan Fadern, Sonen och den helige Ande. När vi låter oss solbrännas av Guds kärlek kan det hända att människor börjar undra. Vad är det som hänt med folk ... Dina ögon är fyllda av glädje. Säg vad har de sett för sånt ljus? Mina ögon har sett Herren Jesus, han ger livet mening och ljus var dag. (Psalm 154:3)

Då skall världen förstå att du har sänt mig och älskat dem så som du har älskat mig (17:23).

Höj din röst i lovsång, ropa ut i fröjd: Jesus är min Herre, han gör allting nytt.
Pris ske dig, o Fader, pris ske dig, Guds Son. Pris ske dig, du Ande, i all evighet.

Du ordbrukare! Läg nu din vackra panna i djupa veck, grubbla, tänk, reflektera över dessa frågor:

1. Varför kallas Johannes 17 för Jesu översteprästerliga förbön? Vad ber översteprästen om, vad ber Jesus om?
2. Beskriv Jesus då han ber. Hur kan Jesus vara modellen för vår bön?
3. Vad ber Jesus för dig i Joh 17?
4. Vad ber Jesus för oss?
5. Hur kommer vi fram till enheten i tron?

I Bibelskolans skattkammare kan du läsa om VI på Nyfikenhetsvandring 1
och om VI på Nyfikenhetsvandring 16
och om VI på Nyfikenhetsvandring 39